

Sajtó és Tájékoztatás

Az Európai Unió Bírósága
5/19. sz. SAJTÓKÖZLEMÉNY
Luxembourg, 2019. január 23.

A C-661/17. sz. ügyben hozott ítélet
M.A., S.A., A.Z. és társai kontra International Protection Appeals Tribunal és
társai

Az Unióból való kilépésre irányuló szándékát az EUSZ 50. cikknek megfelelően bejelentő tagállam a „Dublin III” rendelet értelmében „felelős” marad

Minden tagállam maga határozhatja meg azon körülményeket, amelyek mellett élni kíván mérlegelési jogkörével és elfogadja, hogy maga vizsgálja meg a nemzetközi védelem iránti olyan kérelmet, amelyért nem felelős

2017. január 10-én az International Protection Appeals Tribunal (IPAT, Írország) helybenhagyta az ír menekültügyi biztos azon határozatát, amely S.A. és M.A., valamint gyermekük, A.Z. az Egyesült Királyságnak történő átadást javasolta. A biztos szerint a „Dublin III” rendelet¹ alapján az Egyesült Királyság volt felelős az S.A. és M.A. által benyújtott kérelmek megvizsgálására.

Az IPAT úgy vélte, hogy nem rendelkezik hatáskörrel az említett rendeletben előírt mérlegelési záradék² által biztosított azon lehetőség igénybevételére, amely szerint minden tagállam dönthet úgy, hogy megvizsgálja a hozzá benyújtott nemzetközi védelem iránti kérelmet még akkor is, ha a „felelős” tagállam meghatározására vonatkozó feltételek alapján azért nem felelős.

A High Court (felsőbbíróság, Írország), amely előtt keresetet indítottak az IPAT határozatával szemben, úgy vélte, hogy az előtte lévő jogvita megoldása érdekében előzetesen meg kell határozni, hogy milyen hatással járhat az Egyesült Királyság Unióból való kilépési eljárása a Dublini rendszerre nézve. Ennek érdekében több kérdést terjesztett a Bíróság elé.

A mai napon hozott ítéletében a Bíróság először is emlékeztet arra, hogy az Unióból való kilépésre irányuló szándék valamely tagállam általi, az EUSZ 50. cikk alapján történő bejelentése nem jár azzal a hatással, hogy felfüggeszti az uniós jog alkalmazását e tagállamban, következésképpen az uniós jog teljes mértékben hatályban marad ebben az államban az Unióból való tényleges kilépése időpontjáig.

Ezt követően a Bíróság rámutat arra, hogy a „Dublin III” rendeletben előírt mérlegelési záradék szövegéből világosan kitűnik, hogy e záradék **fakultatív jellegű, és annak igénybe vétele nincs semmilyen különös feltételhez kötve**. E záradék célja annak lehetővé tétele, hogy minden tagállam politikai, humanitárius vagy gyakorlati szempontok alapján önállóan dönthessen úgy, hogy megvizsgálja a nemzetközi védelem iránti kérelmet akkor is, ha az említett rendeletben előírt feltételek alapján azért nem felelős. E megállapítás összhangban áll az említett záradék céljával, amely nem más, mint megőrizni: a tagállamoknak a nemzetközi védelem elismerésére vonatkozó jog gyakorlása során meglévő kiváltságait, másrészt a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlatával, amely szerint a fakultatív rendelkezések széles mérlegelési jogkört biztosítanak a tagállamoknak.

A Bíróság szerint azon körülmény, hogy a „Dublin III” rendelet értelmében „felelősként” meghatározott tagállam – a jelen ügyben az Egyesült Királyság – az EUSZ 50. cikknek megfelelően bejelentette az Unióból való kilépésre irányuló szándékát, nem kötelezi arra az e

¹ Az egy harmadik országbeli állampolgár vagy egy hontalan személy által a tagállamok egyikében benyújtott nemzetközi védelem iránti kérelem megvizsgálásáért felelős tagállam meghatározására vonatkozó feltételek és eljárási szabályok megállapításáról szóló, 2013. június 26-i 604/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2013. L 180., 31. o.).

² A rendelet 17. cikkének (1) bekezdése.

meghatározást végző tagállamot – a jelen ügyben Írországot –, hogy a mérlegelési záradék alkalmazásával maga vizsgálja meg a nemzetközi védelem iránti kérelmet.

Ezt követően a Bíróság megvizsgálja, hogy a „Dublin III” rendeletet úgy kell-e értelmezni, hogy az előírja, hogy az e rendeletben előírt feltételek alapján felelős tagállam meghatározását, és az e rendeletben előírt mérlegelési záradék gyakorlását ugyanazon nemzeti hatóság végezze. E tekintetben a Bíróság megállapítja, hogy a „Dublin III” rendelet nem tartalmaz semmiféle olyan rendelkezést, amely pontosítaná, hogy mely hatóság jogosult határozatot hozni az e rendeletben a felelős tagállam meghatározására vonatkozóan előírt feltételek alapján vagy a mérlegelési záradék alapján. E rendelet nem pontosítja azt sem, hogy a tagállamnak az e feltételek alkalmazására vonatkozó feladatot és az e mérlegelési záradék alkalmazására vonatkozó feladatot ugyanazon hatóságra kell bíznia. Ezzel szemben az említett rendelet kimondja, hogy minden tagállam haladéktalanul értesíti a Bizottságot az e rendeletből eredő kötelezettségek teljesítéséért felelős konkrét hatóságokról és az e tekintetben bekövetkező változásokról.

A Bíróság megállapítja, hogy a tagállamok feladata **meghatározni, hogy mely nemzeti hatóságok hatáskörébe tartozik a „Dublin III” rendelet alkalmazása. Hozzáteszi, hogy a tagállam szabadon bízhatja különböző hatóságokra az e rendeletben a felelős tagállam meghatározására vonatkozóan előírt feltételek alkalmazásának feladatát és az említett rendeletben előírt „mérlegelési záradék” alkalmazásának feladatát.**

Egyébiránt a „Dublin III” rendelet rendelkezései³ nem kötelezik az e rendeletben előírt feltételek alapján a nemzetközi védelem iránti kérelem megvizsgálásáért nem felelős tagállamot arra, hogy az említett rendelet alapján vegye figyelembe a gyermek mindenek felett álló érdekét, és maga vizsgálja meg e kérelmet.

A Bíróság szerint továbbá a rendelet nem írja elő jogorvoslat biztosításának kötelezettségét a „mérlegelési záradék” alkalmazásának elmaradásáról szóló határozattal szemben, tudva, hogy e határozatot az átadásra vonatkozó határozattal szembeni jogorvoslat keretében lehet vitatni.

Végül a Bíróság megállapítja, hogy **ellenkező bizonyíték hiányában a „Dublin III” rendelet vélelmet állít fel, amely szerint a gyermek mindenek felett álló érdekét szolgálja a helyzetének a szülőktől elválaszthatatlanként történő kezelése.**

EMLÉKEZTETŐ: Az előzetes döntéshozatali eljárás lehetővé teszi a tagállami bíróságok számára, hogy az előttük folyamatban lévő jogvita keretében az uniós jog értelmezésére vagy valamely uniós jogi aktus érvényességére vonatkozó kérdést terjesszenek a Bíróság elé. A Bíróság nem dönti el a tagállami bíróság előtti jogvitát. A nemzeti bíróság feladata, hogy az ügyet a Bíróság határozata alapján elbírálja. E határozat a tartalmilag hasonló kérdésben eljáró más nemzeti bíróságokat is köti.

A sajtó részére készített nem hivatalos kiadvány, amely nem köti a Bíróságot.

A kihirdetés napján az ítélet [teljes szövege](#) megtalálható a CURIA honlapon.

Sajtófelelős: Lehóczki Balázs ☎ (+352) 4303 5499

Az ítélet kihirdetésekor készített képfelvételek elérhetők: „[Europe by Satellite](#)” ☐ ☎ (+32) 2 2964106

³ A rendelet 6. cikkének (1) bekezdése.